

Lieve leerkrachten, beste schoolleiders en geachte heren Rutte, Slob en De Jonge, geachte fractievoorzitters,

Van dichtbij heb ik kunnen zien hoe ingewikkeld het werk van leerkrachten is. En hoe groot de rol én verantwoordelijkheid voor de kinderen is geworden. De sociale druk en prestatie-eisen van ouders en wetgever zijn gegroeid. Mijn bewondering voor onze leerkrachten is dan ook heel groot.

En nu, in coronatijd: wat een prestatie leveren ze!

Desondanks raakten scholen door de sluiting in de eerste coronagolf maandenlang het zicht op te veel kinderen kwijt. Kinderen waar al zorgen over waren. Zorgen, waarvan de oorzaken groter zijn geworden. Samen met Augeo Foundation, Stichting Het Vergeten Kind en vele professionele hulpverleners en donorpartners bereikten en hielpen we deze kinderen zo goed als mogelijk, via het Crisisfonds voor kwetsbare kinderen thuis. Met een bijdrage voor een tablet of koptelefoon om de les te kunnen volgen. Met een trampoline voor een gezinshuis of een spelletje, zodat er even wat afleiding was. Velen kregen hun eerste cadeautje sinds jaren. Het heeft een beetje de pijn verzacht van de tienduizenden kinderen die verder achterop zijn geraakt in hun ontwikkeling.

Omdat ze door armoede, geweld of verslaving van ouders niet op een veilige plek zitten.

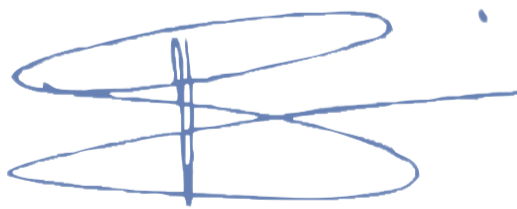
Het virus komt steeds dichterbij. Iedereen draagt de soms dramatische gevolgen ervan. Ook kinderen. Leerkrachten voelen zich onveilig en ik snap heel goed de angst om besmet te raken.

Want die is reëel en dat moet erkend worden. De discussie over scholensluiting creëert extra onzekerheid. Wat lost volledige sluiting nú op? Hoe weeg je dat tegen de vaak blijvende gevolgen voor de meest kwetsbare kinderen? Leerachterstand, groeiende kansenongelijkheid en fysieke en sociaal-emotionele schade moeten zo veel mogelijk worden voorkomen. En dat kan.

Natuurlijk willen wij ook dat de scholen open blijven maar.....

... neem beslissingen daarover gezamenlijk. Wijs daarbij geen 'doelgroepen' aan. Want, we leerden van de eerste golf dat dat tegenwerkt. Schep landelijk de kaders en laat leerkrachten samen met schoolleiders bepalen wie er wel of niet fysiek voor de kinderen kan zijn. Voor hoeveel leerlingen de deur van de klas openblijft en met welke frequentie. Discussieer niet over wel of niet. Praat over h^óe de school voor minstens een deel openblijft en welke rol ze de komende periode vervult. Het is voor veel kinderen de enige veilige plek.

Wij praten daar namens de kinderen graag over mee.

Pascal de Smit

directeur Stichting Kinderpostzegels

KINDERPOSTZEGELS

voor kinderen door kinderen